

ODDŹWIRNY (1) *ai*

N pl subst oddzwirn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „odrzwi”: Vertices etiam, Oddzwirne haki ná których ząwiofy chodzą. Mącz 486d.

Cf ODŹWIERNY

LWil